

نقل ابو بکر اولی و کذب و کفر و کینه با او تمام شد و کینه
مستندترین هر دو کند و فوقانیه مستند و مطلق او زود
ترتیب اسپا قامت اولندی. اقام بنای جهان بود
یعنی او هم زین ستام حرج بونفشه زار میدان استانه
یدی کرده نقل ترکوب بلاطی باخته قباچه که سوار
عرشه افلاک عم زینت سرای ابوالیوده وضع
اسایش بوردیل بر کون علی الصلیح دستگاه رشت
ناصیه فرسای نیاز اولوب بار رسول الله یوشب دام
کلکند نه شدن کریمان زین کوی صبحی تیجه فردم
دیدم بلا دیدم عنوده که کوره خواب او لما شد زود
ملاحظه است حاجی ایله که ذات همی و مکر نکند آفا حیاتی
بنوته ایکن س خه زنده اولوب بزم سنک سباه
تا چیز کبری خاک مذلت ایکن بالای آفتابده
بوجاریت روی ادب تو زین بنی سوخته برقی
جمالشو عفتیب بیده بار رسول الله اگر اعمار وجود

نور

مقصودان بجز اولیایم بجز اینم خ و انما
ناحقی اعلا یحقر و در معیار عالیایا ز مندی که
کمال لطفه منزل بیوریلور است شهباز عالی پرواز
کبریا اشیا با بالا خانیه جیفوب بز سایه کی زمینه
اینه وز دیو خاک نغیقین عرش فرسایه یوز سور کله تیز
مکان بیور دیله خذوق فن سیر بو باده وضع
ایوبی مخالف دیر ادا ب کورینور کن بر وجه
ایله توجیه ایتمه مشلد در اما سر زده خاطر پر
ما ترا اولور که بو وضع باز کونه ای ایوت مراسم
اداب تو بتره عدم اطله عشدن اولوب بکه مقدم
حجسته دم بنوی ایچون ترتیب مقدمات اکرام
ایلین دولتمندان قبیله دن اولمغله کنه ی بویله
دولته لیاقت مساس تصورین وخی ایتر ایکن
مخص عنایت بالغه صمدینه ایله بویله سعادت اب
طرازه سزا وار بیور لده ده دقیقه سنوح ایدن